

Palvelemista Jeesuksen tavoin

”Kun hän näki väkijoukot, hänet valtasi sääli, sillä ihmiset olivat nälkännyksissä ja heitteillä, kuin lammaslauma paimenta vailla.” (Matt. 9:36.)

Avaintekstit:

Matt. 5:13, 14;
Fil. 2:15;
Mark. 12:34;
Ef. 4:15;
Matt. 4:23–25;
Matt. 25:31–46.

Jeesus välitti ihmisistä aidosti. Heidän huolensa ja tarpeensa kiinnostivat häntä enemmän kuin hänen omansa. Hänen elämänsä keskittyi täysin toisiin ihmisiin. Hänen palvelutyönsä oli täynnä rakkautta ja myötätuntoa. Hän kohtasi ympärillään olevien ihmisten fyysiset, henkiset ja emotionaaliset tarpeet, ja näin hän sai ihmisten sydämet avautumaan niille hengellisille totuuksille, joita hän opetti. Parantaessaan spitaalisia, avatessaan sokeiden silmiä ja kuurojen korvia, vapauttaessaan riivattuja pahoista hengistä, ruokkiessaan nälkäisiä ja huolehtiessaan hädänalaisten tarpeista Jeesus kosketti ihmisten sydäntä ja heidän elämänsä muuttui.

Ihmisten nähdessä hänen aidon kiinnostuksensa heidän mielensä avautui ottamaan vastaan niitä hengellisiä totuuksia, joita hän opetti. ”Vain noudattamalla Kristuksen menetelmää voimme todella tavoittaa ihmiset. Vapahtaja liikkui sielä, missä ihmiset olivat ja osoitti haluavansa heidän parastaan. Hän ilmaisi myötätuntonsa heitä kohtaan, täytti heidän tarpeensa ja tavoitti heidän luottamuksensa. Sitten hän pyysi heitä: ”Seuraa minua.”” (SLS 108.) Jeesus ymmärsi, että aivan yhtä paljon kuin maailma tarvitsi evankeliumin julistamista, se tarvitsi sen osoittamista käytännössä. Kristusta jäljittelevän ja toisia palvelevan elämän elävä todistus vahvistaa voimallisella tavalla sanat, joita puhumme, ja antaa todistuksellemme uskottavuutta.

JEEСУKSEN ASENNE IHMISIÄ KOHTAAN

Jeesus etsi aina hyvää toisista. Hän sai ihmisistä esiin heidän parhaat puolensa. Jeesuksen ajan uskonnolliset johtajat arvostelivat Jeesusta siitä, että tämä ”hyväksyy syntiset seuraansa ja syö heidän kanssaan” (Luuk. 15:2). Jeesus vastasi näille muita karttaville ihmisille: ”En minä ole tullut kutsuamaan hurskaita, vaan syntisiä.” (Matt. 9:13.) Se yllätti heidät.

Kirjanoppineiden, fariseusten ja saddukeusten uskonto oli karttelevaa uskontoa. He ajattelivat: ”Tee kaikkesi välttääksesi synnistä saastumista.” Vaikka synty ei ollut saastuttanut Jeesusta, hän laskeutui halukkaasti tähän käärmeenpesän kaltaiseen maailmaan pelastaakseen sen, ei kartellakseen sitä. Hän on ”maailman valo” (Joh. 8:12).

Lue Matt. 5:13, 14. Mitä kahta vertausta Jeesus käytti kuvatakseen seuraajiaan? Miksi ajattelet hänen käytäntönsä juuri näitä vertauksia? Ks. myös Joh. 1:9; Joh. 12:46; Fil. 2:15.

Suola oli yksi muinaisen maailman tärkeimmistä luonnonvaroista. Se oli erittäin arvokasta, ja ajoittain roomalaiset sotilasosastot käyttivät sitä valuuttana. Se symboloi suurta vaurautta. Sitä käytettiin myös ruoan säilyttämiseen ja maustamiseen. Kun Jeesus käytti suolaa vertauskuvana seuraajistaan, hän itse asiassa sanoi, ettei maailman todellinen rikkaus ole maailman mahtavimmissa ja varakkaimmissa ihmisissä. Maailman todellinen rikkaus ovat sitoutuneet kristityt, jotka vaikuttavat Jumalan valtakunnan edistämiseksi. Heidän epäitsekkäät ja rakastavat palveluksensa säilyttävät maailmassa hyvyyden ja tuovat sen ilmapiiriin toivottua makua.

Toisena kuvauksena Jeesus käytti ”maailman valo” -vertausta (Matt. 5:14). Valo ei karta pimeyttä. Se loistaa pimeydessä. Se ei pysyttele erillään pimeydestä, vaan tunkeutuu pimeyden läpi tehden siitäkin valoisaa. Jeesuksen seuraajien tulee tunkeutua maailman pimeyteen omissa naapurustoissaan, kylissään ja kaupungeissaan valaisten niitä Jumalan kirkkaudella.

Pohdi Jeesuksen sanoja, jotka löytyvät Joh. 17:15-18. Mitä meidän tulisi ajatella maailmasta erottautumisesta ja maailman karttamisesta? Ovatko ne sama asia? Mitä Jeesus tarkoitti rukoillessaan, että hänen seuraajansa olisivat maailmassa mutta eivät maailmasta? Miten sellainen onnistuu meiltä?

MITEN JEEBUS KOHTELI IHMISIÄ

Jeesuksen tavoitteena oli tuoda ihmisten parhaat puolet esiin. Poikkeuksellisen haastavissakin olosuhteissa Jeesus suhtautui heihin armollisesti. Luukkaan mukaan kansanjoukot ”ihmettelivät niitä armon sanoja, joita hänen huuiltaan lähti” (Luuk. 4:22). Johannes lisää, että ”armon ja totuuden toi Jeesus Kristus” (Joh. 1:17). Jeesuksen tapa lähestyä ihmisiä oli aseistariisuvaa. Hänen armolliset sanansa herättivät myönteistä vastakaikua ihmisten sydämessä.

Lue Matt. 8:5-10 ja Mark. 12:34. Millaisia toivon sanoja Jeesus puhui kahdelle yllättävälle henkilölle - roomalaiselle sadanpäällikölle ja juutalaiselle lainopettajalle?

Jeesuksen sanat roomalaiselle armeijan komentajalle olivat vallankumouksellisia. Miltä upseerista mahtoi tuntua, kun Jeesus sanoi, ettei ollut löytänyt näin vahvaa uskoa edes israelilaisten keskuudesta? Mitä juutalainen kirjanoppinut mahtoi ajatella, kun Jeesus sanoi: ”Sinä et ole kaukana Jumalan valtakunnasta”? Jeesuksella oli kyky saada ihmisten parhaat puolet esiin. Harva asia saa ihmisen sydämen avautumaan evankeliumille paremmin kuin aidosti lausuttu kohteliaisuus. Etsi ihmisistä hyvää ja anna heidän tietää, että arvostat heitä.

Vertaa Jes. 42:3; Kol. 4:5, 6 ja Ef. 4:15. Mitä periaatteita jakeet opettavat siitä, miten voimme todistaa uskostamme toisille? Entä suhteestamme heihin?

Kun sanamme ovat rohkaisevia ja täynnä armoa, niillä on myönteinen vaikutus toisten elämään. Jesajan profeettalliset sanat paljastavat, että Jeesus ei musertaisi murtunutta ruokoa eikä sammuttaisi lampun hiipuvaa liekkiä. Myötätuntoinen Jeesus varoi tarpeettomasti satuttamasta ihmistä, joka oli juuri tulossa uskoon, tai sammuttamasta pienintäkään uskon kipinää kenenkään sydäimestä.

Miksi se, *miten* sanomme jotakin, on yhtä tärkeää tai jopa tärkeämpää kuin se, *mitä* sanomme? Mitä ajattelet seuraavasta väittämästä: ”Totuus on totuutta. Hyväksy tai hylkää se”? Mikä väittämässä on pielessä?

**JEESUS
PARANTA-
JANA,
OSA 1**

Herramme evankelioimismetodit olivat enemmän kuin ulkoa opeteltuja puheita tai hyvin jäsennettyjä esitelmiä; ne ovat yhtä moninaiset ja dynaamiset kuin elämä itse. Kohtaamme päivittäin ihmisiä, joilla on tarpeita: fyysisiä, henkisiä, emotionaalisia ja hengellisiä. Kristus on halukas kohtaamaan noita tarpeita meidän kauttamme, kun osoitamme välittävämme ihmisten yksinäisyydestä, murheista ja sydänsuruista ja olemme kiinnostuneita heidän iloistaan, toiveistaan ja unelmistaan.

Jeesus vastasi ihmisten esittämiin tarpeisiin, jotta voisi lopulta vastata heidän syvimpään tarpeeseensa. Ihmisillä on elämänalueita, joilla he jo tiedostavat olevansa kykenemättömiä yksin ratkaisemaan asioita. He haluavat ehkä päästä eroon tupakasta, pudottaa painoa, löytää terveellisemmän ruokavalion tai vähentää stressiä. He tarvitsevat ehkä ruokaa, asuntoa, lääkinnällistä apua tai neuvoja avioliittoonsa tai perhe-elämäänsä.

Eniten ihmiset tarvitsevat syvää, henkilökohtaista suhdetta Jumalaan ja sen tajuamista, että heillä on ikuisuusarvo. Perimmäinen tarpeemme on päästä sovintoon hänen kanssaan tässä särkyneessä maailmassa.

Lue halvaantuneesta miehestä (Matt. 9:1-7) ja verenvuototautisesta naisesta (Mark. 5:25-34). Miten kertomuksissa näkyy, että Jeesus yhdisti fyysisen parantumisen siihen, että samalla kohdattiin ihmisen perimmäinen tarve päästä sovintoon Jumalan kanssa?

Kristuksen parantamistyö oli enemmän kuin fyysistä ja emotionaalista parantamista. Jeesus todella halusi, että ihmiset voisivat kokea sen eheyden, jonka synti oli rikkonut. Kristukselle fyysinen parantuminen ilman hengellistä parantamista oli puolinaista. Jumalan rakkaus motivoi meitä haluamaan ihmisille fyysistä ja emotionaalista hyvinvointia, mutta vielä enemmän sen tulisi motivoida meitä haluamaan heille hengellistä hyvinvointia, jotta he voisivat elää täyttä elämää täällä ja läpi ikuisuuden. Jossakin vaiheessa jokainen Jeesuksen parantama ihminen kuitenkin kuoli. Siksi heidän todellinen tarpeensa oli ennen kaikkea hengellinen.

Mitä voisimme seurakuntana tehdä yhteisössämme vastataksemme ihmisten tarpeisiin?

JEESUS PARANTA- JANA, OSA 2

Lue Matt. 4:23-25 ja Matt. 9:35. Mitkä kolme asiaa muodostivat Kristuksen työn perustan? Miten hän kohtasi ihmisten tarpeita ja millainen vaikutus tällä oli heidän elämäänsä?

Jeesus yhdisti työssään kolme asiaa: opettamisen, julistamisen ja parantamisen. Hän kertoi ikuisista periaatteista, jotta jokainen meistä voisi elää merkityksellistä elämää. Hän sanoi: "Minä olen tullut antamaan elämän, yltäkyläisen elämän." (Joh. 10:10.) Hänen työnsä oli täynnä armon yltäkyläisyyttä. Jeesus tuli mahdollistaakseen sen, että voimme elää yltäkyläisesti nyt ja ikuisesti.

Lue Mark. 1:32-39. Jeesus vietti koko päivän parantaen sairaita ja ajaen ulos riivaajia. Oltuaan seuraavana aamuna rukouksessa Jeesus lähti naapurikyliin, vaikka yhä useampi halusi tulla parannetuksi. Miksei Jeesus parantanut heitä? Huomaa Jeesuksen oma selitys (jakeet 38, 39).

Parannettuaan suuren joukon ihmisiä edellisenä päivänä Jeesus jättää nyt kansanjoukot, jotka etsivät häntä ja jotka vielä tarvitsevat parantumista. Jeesuksen selitys on, että hän tuli maailmaan julistaakseen evankeliumia. Jeesus ei ollut vain joku vaikuttava ihmeidentekijä. Hän oli Jumalan Poika, joka tuli suorittamaan lunastustyön. Hän ei tyytynyt vain parantamaan fyysisiä sairauksia. Hän halusi, että ihmiset vastaanottaisivat ikuisen elämän lahjan. Selvästi hän ilmoitti, miksi oli tullut maailmaan: "Juuri sitä, mikä on kadonnut, Ihmisen Poika on tullut etsimään ja pelastamaan." (Luuk. 19:10.) Jokainen parantamisteko oli tilaisuus paljastaa Jumalan luonnetta, helpottaa kärsimystä ja tarjota ikuisen elämän mahdollisuutta.

Onko mahdollista elää Jeesuksen tarjoamaa yltäkyläistä elämää, jos on köyhä tai sairas? Tarjosiko Jeesus ihmisille jotakin syvempää kuin fyysinen parantuminen? Millä käytännön tavoilla voimme johdattaa ihmisiä hengellisten totuuksien äärelle vastatessamme heidän fyysisiin ja emotionaalisiin tarpeisiinsa?

MIKÄ ON JEESUKSELLE TÄRKEÄÄ?

Matt. 24 Jeesus puhuu limittäin Jerusalemin tuhoon liittyvistä tapahtumista ja toista tulemistaan edeltävien päivien tapahtumista. Jeesuksen sanomaa seuraa kolme lopun ajan vertausta (Matt. 25), joissa annetaan yleiskuva luonteenominaisuuksista, jotka ovat Jeesuksen mielestä tärkeitä ihmisissä, jotka odottavat hänen toista tulemistaan. Vertaus 10 morsiusneidosta korostaa aidon, Hengen täyttämän elämän tärkeyttä. Vertaus 10 talentista painottaa sitä, miten meidän tulisi uskollisesti käyttää lahjoja, joita Jumala on meille itse kullekin suonut. Vertaus lampaista ja vuohista paljastaa todellisen kristillisyyden olevan sitä, että palvelemme niiden tarpeita, joita Herra johtaa elämäämme päivittäin.

Lue Matt. 25:31-46. Miten Jeesus kuvailee aitoa kristillisyyttä? Tee luettelo elämäalueista, joilla tekstin mukaan voimme palvella?

Vaikka vertaus puhuu siitä, miten kohdata ihmisten todellisia fyysisiä tarpeita – eikä tätä näkökulmaa tule laiminlyödä – voiko siitä löytyä vielä muutakin? Ihmisten sisimmässä on piilossa olevaa Jeesuksen nälkää ja janoa, joka kaipaa tulla tyydytetyksi (Joh. 6:35; Joh. 4:13, 14). Olemme kaikki muukalaisia, jotka kaipaamme kotiin, kunnes löydämme todellisen identiteettimme Jeesuksessa (Ef. 2:12, 13, 19). Olemme hengellisesti alastomia, kunnes hänen vanhurskautensa vaatettaa meidät (Ilm. 3:18; Ilm. 19:7, 8).

Vanhan testamentin profeetat vertasivat usein ihmisen tilaa toivottomasti sairaan tilaan (Jes. 1:5; Jer. 30:12-15). Synnin sairaus johtaa kuolemaan, mutta profeetta kertoo, mistä löytyy lääke. ”Minä hoidan haavasi terveiksi, parannan sinun vammasi, sanoo Herra[.]” (Jer. 30:17.) Jeesus on lääke sieluamme uhkaavaan kuolettavaan tautiin.

Vertaus lampaista ja vuohista kehottaa meitä vastaamaan lähimmäistemme fyysisiin tarpeisiin. Kristus vastaa sielun syvimpiin tarpeisiin, ja hän kutsuu meidät työtoverikseen palvelemaan toisia. Itsekeskeinen elämä, jossa laiminlyödään toisten fyysisiä, henkisiä, emotionaalisia ja hengellisiä tarpeita, on ikuisuuden riskeeraamista. Vertauksessa ne, jotka omistavat elämänsä muille kuin itselleen, saavat kiitosta Herralta ja heidät toivotetaan tervetulleiksi iäisyteen, kun taas ne, jotka itsekkäästi tavoittelevat omia päämääriään ja laiminlyövät toisia, saavat Herran tuomion.

KERTAUS

Lisäaineistoa: "Monet eivät usko Jumalaan ja ovat myös menettäneet luottamuksensa ihmisiin. Mutta he arvostavat myötätuntoa ja avuliaisuutta ilmaisevia tekoja. Kun he näkevät jonkun tulevan heidän kotiinsa ajallista kiitosta ja korvausta tavoittelematta auttamaan sairaita, ruokkimaan nälkäisiä, vaatettamaan alastomia, lohduttamaan murheellisia ja ohjaamaan kaikki lempeästi hänen luokseen, jonka rakkauksen ja säälin sanansaattajia ihmiset ovat, heidän sydämensä heltyy. Kiitollisuus herää. Usko syttyy. He huomaavat Jumalan välittävän heistä ja ovat valmiit kuuntelemaan, kun hänen sanansa avataan." (SLS 109.)

Jeesuksen epäitsekkäs palvelutyö avaa sydämiä, murtaa ennakkoluuloja ja luo vastaanottavuutta evankeliumille. Seurakunta on Kristuksen ruumis, joka rakastavasti vastaa kaikkialla kohtaamiinsa tarpeisiin. Kristus lähettää meidät vaikuttamaan omissa yhteisössämme hänen nimessään. Vaikka meidän on toki varottava, ettei maailma saastuta meitä (ja tämä on todellinen ja vaarallinen uhka seurakunnalle), meidän on silti opittava kohtaamaan ihmisiä siellä, missä he ovat, ja annettava Jumalan käyttöä meitä. Jumala haluaa tavoittaa ihmiset siellä, missä he ovat, ja tuoda heidät sinne, missä heidän kuuluisi olla.

Keskustelunaiheita:

1. Miksi Kristuksen myötätuntoinen palvelutyö on niin voimallinen murtamaan ennakkoluuloja ja avaamaan ihmisten mielen kuulemaan hengellisiä totuuksia? Yritä kuvitella, kuinka paljon tehokkaampaa todistuksemme kansana olisi, jos heijastaisimme samaa epäitsekästä huolenpitoa toisista kuin mitä Jeesus osoitti.
2. Mieti vielä sitä, miten kaikki parannetut ja jopa kuolleista herätetyt ihmiset kuolivat kuitenkin lopulta. Mitä tämän tulisi kertoa meille siitä, miten meidän tulisi pyrkiä tavoittamaan ja palvelemaan ympärillämme olevia ihmisiä?
3. Mitä sellaista palvelutyötä voisitte seurakuntana aloittaa yhteisössänne, jota ette vielä tällä hetkellä tee?
4. Miten voimme luoda hengellisiä mahdollisuuksia etsijöille niiden palvelumuotojemme kautta, joihin he hakeutuvat, koska kokevat tarvitsevansa kyseisen palvelun tarjoamaa apua?